

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 252/2020
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Огњановић, адвокат у ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Весна Милановић, адвокат у ... и тужене ВВ из ..., ради увођења у посед, решавајући сукоб надлежности између Вишег суда у Београду и Апелационог суда у Београду, у седници већа одржаној дана 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 11318/17 од 19.04.2018. године **НАДЛЕЖАН** је Апелациони суд у Београду.

Образложење

Тужиља је поднела тужбу 27.07.2017. године Првом основном суду у Београду ради увођења у посед непокретности, а као вредност предмета спора је означен износ од 50.000,00 динара.

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11318/17 од 19.04.2018. године одбијен је предлог тужене ББ за прекид поступка. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев те се тужиља АА уводи у посед породичне куће-стана укупне површине 91,60 м², постојеће на кат.парцели .. КО ..., у улици ...; дела стана у приземљу, површине 16 м², на кат.парцели .., уписане у зк.ул. .. као зк. тело .. КО ..., стечено по основу уговора о откупу стана бр. .. од 14.04.1992. године закљученог између ГГ и Предузећа ИГМ „Трудбеник“ ; дограђеног дела породичне куће-стана, површине 16,40 м², у приземљу у улици ..., на кат. парцели .. КО ..., изграђене на основу издатог одобрења за градњу Општине Звездара од 18.08.1986. године у поступку легализације; дограђеног дела породичне стамбене куће, површине 13,25 м² у приземљу у улици ... бр. .., на кат.парцели .. КО ..., саграђеног без грађевинске дозволе; а све постојеће у приземљу куће укупне површине 46,65 м² која се састоји од собе, дограђене лође, дограђене кухиње, дограђеног купатила и дограђеног предсобља, као и дограђеног надзиданог дела у поткровљу породичне куће-стана површине 45,95 м² у улици ... бр. .., на кат.парцели .. КО ..., саграђеног без грађевинске дозволе, који се састоји од две просторије и лође; гараже површине 22,44м², шупе површине 1м² у улици ... бр. .., постојеће на кат.парцели број .. КО ... у ... и обавезане су тужене да омогуће тужиљи наведено увођење у посед, тако што ће предати кључеве од свих улазних капија и врата на наведеним објектима. Ставом трећим изреке, обавезана је

тужена да тужиљи надокнади трошкове парничног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужене ББ за ослобођење од трошкова поступка.

Предмет је након изјављене жалбе тужене ББ достављен Вишем суду у Београду који се решењем Гж 17917/18 од 26.06.2019. године огласио стварно ненадлежним за одлучивање о жалби тужене ББ из ..., изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 11318/17 од 19.04.2018. године и списе предмета уступио Апелационом суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Апелациони суд у Београду није прихватио стварну надлежност, те је списе уз пропратни акт Гж 6874/19 од 28.05.2020. године доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Решавајући сукоб стварне надлежности на основу одредбе члана 22. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је закључио да је за поступање у овом предмету надлежан Апелациони суд у Београду.

Одредбом члана 23. став 2. тачка 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08... 88/18) прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова: на решења у грађанскоправним споровима; на пресуде у споровима мале вредности. Према одредби члана 24. Закона, апелациони суд одлучује о жалбама на одлуке виших судова (тачка 1) и на пресуде основних судова у грађанским споровима ако за одлучивање о жалби није надлежан виши суд (тачка 3).

Према одредби члана 468 став 1. Закона о парничном поступку, спорови мале вредности јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Став 4. истог члана прописује да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу ако вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби не прелази износ од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. По одредби члана 469. Закона о парничном поступку не сматрају се споровима мале вредности спорови о непокретностима, спорови из радног односа и спорови због сметања државине.

У конкретном случају, предмет тужбеног захтева односи се на предају непокретности која се налази у поседу тужених. Пресудом Првог основног суда у Београду П 11318/17 од 19.04.2018. године одлучено је о захтеву тужиље који се односи на остваривање њеног својинског права на непокретности, односно реализацију својинско - правног овлашћења које произлази из права својине. Тиме се ради о спору о непокретностима у смислу члана 469. Закона о парничном поступку. Због тога наведена првостепена одлука није донета у спору мале вредности према члану 468. Закона о парничном поступку, без обзира на вредност предмета спора која је означена у тужби. Према томе, на основу одредбе члана 24. Закона о уређењу судова за одлучивање о жалби изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П 11318/17 од 19.04.2018. године надлежан је Апелациони суд у Београду.

Из наведених разлога је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић